

Дзвінскі Ўзгорак

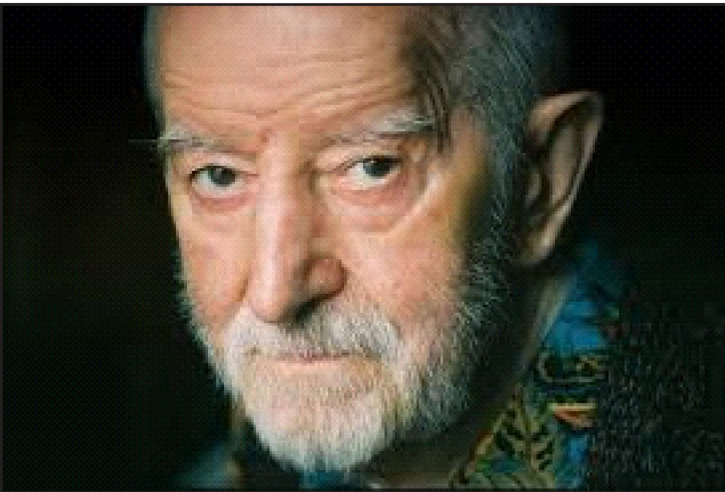
Кроч на свой родны, дзвінскі ўзгорак, каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №2 (2)
САКАВІК 2014 ГОДА

ПАМЯЦЬ

ПАМЁР НАРОДНЫ ПАЭТ РЫГОР БАРАДУЛІН

2 сакавіка 2014 году памёр адзін са славутых сыноў Віцебшчыны — паэт Рыгор Барадулін. Гэта найвялікшая страта для беларускай літаратуры.

Рыгор Іванавіч Барадулін нарадзіўся на хутары Верасоўка Ушацкага раёна 24 лютага 1935 года. Пачаў друкавацца ў 50-я гады мінулага стагоддзя. З таго часу выйшла больш за семдзесят зборнікаў яго вершаў і каля трыццаці кніг зробленых ім перакладаў рускіх, украінскіх, балгарскіх, латышскіх, іспанскіх, курдскіх, чачэнскіх і іншых вядомых паэтаў свету.

Паэзія Барадуліна перакладзеная больш як на трыццаць пяць моў свету. У 2006 годзе за зборнік вершаў "Ксты" намінаваўся на Нобелеўскую прэмію ў галіне літаратуры. На жаль, яе паэт ужо ніколі не дачакаецца.

Рыгор Барадулін быў апошнім, хто атрымаў ганаровае званне Народнага паэта. Адбылося гэта ў 1992 годзе.

Творчасць Рыгора Барадуліна — свет бяздонны. Маці, Беларусь, Сумленне, Каханне — і безліч іншых святых і вечных пяняцця ў ягонай паэзіі заіскрыліся непаўторнымі вобразамі і трапнымі словамі. Цягам усяго свайго плённага літаратурнага жыцця не забываў пісаць цікавыя кнігі для маленькіх беларусаў. У апошнее дзесяцігоддзе шмат працаваў на ніве духоўнай лірыкі.

Рыгор Іванавіч надзвычай шанаваў сваю маму — Акуліну Андрэеўну, а таксама родную Ушаччыну. Блізка сябраваў са славутымі землякамі — Васілём Быкавым і Генадзем Бураўкіным. Пакуль меў сілы, не забываў сваіх чытачоў з Віцебшчыны, ахвотна сустракаўся з імі. У апошнія гады творчыя сустрэчы найчасцей ладзіліся ў касцёлах і грэка-каталіцкіх абшчынах.

Гэта быў Паэт Беларускай Нацыі, што заўжды меў выразна акрэсленую грамадзянскую і чалавечую пазіцыю.

Напярэдадні свайго 79-годдзя Рыгор Барадулін даў разгорнутае, удумлівае інтэрв'ю Сяргею Шапрану для газеты "Новы час". Скончыў яго словамі "Маладым хочацца найперш сказаць, каб заставаліся самімі сабой. Грошы, слава — цяпер жа столькі спакус, і таму дужа цяжка выстаяць, але ўсё гэта сыдзе, і чалавек застанецца сам-насам. Таму пажадаю: жывіце сэрцам, а не розумам."

Паэту не давялося прычакаць свайго васьмідзесяцігоддзя. Не будзем жа забываць ягоных твораў. Вечная памяць і слава!

Пакуль жывеш, развітвайся з жыццём
Штогодна, штогадзінна, штохвілінна,
Твой кожны дзень,
Забраны забыццём,
Лічы сваім найбольшым адкрыццём,
Ты — з дрэва часу
Кволая галіна.
Штодня вядзі з самім сабою бой,
Каб клопаты цябе не пахавалі,
Жыві надзеяй,
Мараю слабой,
Што свет трымаецца
Адным табой —
З ракі ўсёзабыцця — намерам хвалі.
Старайся не ў дзяльбе,
А ў малацьбе,
Каб вымалаціць з цемрачы праменне.
Ляж зморшчынкаю
Ва ўсмешцы на ілбе,
Каб недзе ўспомніла жыццё цябе,
У незваротнай вечнасці —
Імгненне.

Сабіна Радзько
Народныя навіны Віцебска

Партал твайго раёна: http://vicebskreg.by

ТЭРЫТОРЫЯ ДАБРА

З ДОБРЫМ СЭРЦАМ ДА ЛЮДЗЕЙ

Жаданне быць патрэбнымі, перадаць свае веды і вопыт моладзі сабрала разам удзельнікаў міні-праекта "Дабрыня", якi рэалізуецца з верасня 2012 года на базе Задуброўскага сельскага клуба Віцебскага раёна.

Гэта другая ініцыятыўная група ў нашым раёне, якая вядзе сваю дзейнасць пад сцягам Беларускага таварыства Чырвонага Крыжа. Па словах старшыні раённай арганізацыі грамадскага аб'яднання Вольгі Бізікавай, спачатку ўдзельнікі такіх аб'яднанняў вырашаюць агульныя праблемы, арганізоўваюць вольны час. У далейшым актывісты пачынаюць рухаць наперад інтарэсы свайго рэгіёна, рэалізуючы для гэтага сацыяльныя міні-праекты. Сваю дзейнасць яны вядуць у цесным супрацоўніцтве з мясцовымі ўладамі.

— Пенсіянеры — менавіта яны ў суполках рухаючая сіла, людзі з абмежаванымі здольнасцямі не толькі заяўляюць аб сваіх патрэбнасцях, але і прапаноўваюць шляхі рашэння праблем. Гэта дапамагае ім зразумець, што яны патрэбны грамадству, бо ад вынікаў іх працы ў многім залежыць асабістая будучыня і будучыня аднавяскоўцаў, — кажа Вольга Ігараўна.

Сёння задуброўская ініцыятыўная група, якую ўзначальвае загадчык сельскага клуба Вільгаміна Глінко, складае пятнаццаць чалавек, у іх ліку сацыяльныя работнікі, удзельнікі мастацкай самадзейнасці, працаўнікі мясцовага сельгаспрадпрыемства, майстарскага ўчастка жыллёва-камунальнай гаспадаркі і іншыя. Усе яны маюць шчырае сэрца, што падштурхоўвае іх рабіць добрыя ўчынкі. Збіраюцца разам куды часцей запланаваных сустрэч, дзеля таго, каб падзяліцца адзін з адным радаснымі навінамі, расказаць пра жыццё, а таксама звярнуцца да сяброўак за парадай ці... новым рэцэптам смачнага печыва. Бо кожная з жанчын сярод сваіх захапленняў называе кулінарыю.

Канкурэнцыю ёй складае бадай толькі кветаводства. Ёсць у "Дабрыні" і свае "зоркі". Да спявачак Вільгаміны Глінко і Зінаіды Марзонавай тут варта далучыць рукадзельніц-майстрыц Вольгу Бяззубаву і Людмілу Юдзенка. Менавіта яны адказваюць за натхненне падчас творчай майстэрні, якая адчыняе свае дзверы для ўсіх жадаючых.

Каб надаць ёй утульную хатнюю атмасферу, міні-праект накрывае сталы, за якімі ўдзельнікі могуць пагутарыць за кубачкам духмянай зялёнай гарбаты. Склад напою трымаецца ў сакрэце. Адно вядома: збор і нарыхтоўка лекавых раслін — справа саміх жанчын. "Каб заўсёды быць здаровымі", аб гэтым мараць чырвонакрыжаўцы, якіх старасць дома не застане. Удзельніцы праекта адгукаюцца на кожнае свята, а час ад часу дораць яго і самі, здзяйсняючы творчыя вандроўкі. Заўсёды яны чаканыя госцейкі ў аддзяленні сацыяльнай адаптацыі, рэабілітацыі і дзённага знаходжання для інвалідаў. Задуброўскія валанцёры даносяць да сваіх суседзяў з г. п. Сураж ідэі дабра, гуманізму і міласэрнасці, імкнуцца далучаць да шматлікіх акцый і мерапрыемстваў. Напрыклад, "Скажы туберкулёзу — не", "Разам супраць пажараў" і іншыя.

У мінулым годзе ў Задуброўскім клубе "Дабрыня" прымала гасцей. Творчая моладзь з вёскі Гара далучылася да ліку сяброў міні-праекта. Нягледзячы на тое, што яны "працуюць" ў розных "узроставых катэгорыях", адзін аднаго ўзбагачаюць, перш за ўсё духоўна. Майстэрня "Берагіня", якая працуе ў Гары, сапраўдная скарбонка аўтэнтычнай культуры, адчыніць якую даручылі менавіта задуброўскім майстрыхам. Ад работ рукадзельніц ініцыятыўнай групы маладыя людзі засталіся ў захапленні.

"Дабрыня" выступае ініцыятарам суботнікаў па навядзенні парадку на зямлі. У мінулым годзе ўдзельніцы міні-праекта выязджалі на ўборку воінскага пахавання ў в. Каменка. На гэты запланавана добраўпарадкаванне роднага аграгарадка.

Што ячшэўвайшлоў перспектыўнае планаванне "Дабрыні" расказала Вільгаміна Глінко: "Міні-праект у гэтым годзе возьме ўсё лепшае з мінулагодніх напрацовак і працягне дзейнічаць ў сацыяльным накірунку, далучаючы да яго моладзь. Вялікая ўвага будзе надавацца сумеснаму адпачынку ўдзельнікаў ініцыятыўнай групы. Гэта падарожжа да святых месцаў і паходы па грыбы і ягады".

Жанчыны ўпэўнены, што ў іх добрай місіі часам дастаткова адзінай усмешкі, а на іх "Дабрыня" шчодрая. Вольга Бізікава дадала да гэтага яшчэ і жыццёвы вопыт валанцёраў, які трэба падмацоўваць "прафесійным". Для гэтага і надалей прымаць актыўны ўдзел у семінарах і трэнінгах, якія арганізуе для ініцыятыўных груп Чырвоны Крыж. У мінулым годзе ў межах праекта яны пазнаёміліся з дзейнасцю сваіх аднадумцаў у Оршы і Мінску.

Таццяна Дзіканава
Жыццё Прыдзвіння

ЭКАНОМІКА

АСНОЎНЫЯ ПАКАЗЧЫКІ РАЗВІЦЦЯ ВІЦЕБСКАГА РАЁНА

На сайце Нацыянальнага статыстычнага камітэта Рэспублікі Беларусь размешчаны дадзеныя за мінулы год.

Колькасць насельніцтва Віцебскага раёна на канец 2013 году складала 37 689 чалавек, нарадзілася 417, памерла 704, натуральны прырост -287 чалавек (на 287 чалавек больш памерла, чым нарадзілася).

У эканоміцы занята 17 344 чалавека, узровень зарэгістраванага беспрацоўя 0,9%. Усяго ў раёне 914 зарэгістраваных юрыдычных асоб, у тым ліку 5 былі зарэгістраваныя ў 2013 годзе. Прамысловая вытворчасць склала ўсяго 91,0% да ўзроўню 2012 года. Сельская гаспадарка таксама скончыла 2013 год з мінусам да папярэдняга (97,8% да 2012 года).

Выручка ад рэалізацыі прадукцыі, тавараў, работ і паслуг на аднаго работніка склала 270 млн. рублёў. Пры гэтым страты ад дзейнасці склалі 51 533 млн. рублёў. Намінальная налічаная сярэднямесячная заработная плата склала 4 428 700 рублёў, што складае 96,8% да абласнога ўзроўню.

У наяўнасці маецца 17 438 кв.м. невыкарыстоўваемай маёмасці, а запазычанасць перад бюджэтам па пераліку сродкаў, атрыманых ад здачы ў арэнду дзяржаўнай маёмасці склала 162,8 млн. рублёў.

К. Адамаў

КРЫМІНАЛ

З АПЕРАТЫЎНЫХ ЗВОДАК

Як заўсёды, на сайце праваахоўнікаў мы знаходзім прыклады парушэння адміністрацыйнага і крымінальнага кодэксу Беларусі.

9 сакавіка ў 16 гадзін у Віцебскі РАУС звярнуўся непрацуючы 1968 года нараджэння, што ў перыяд з 12 гадзін да 15 гадзін 50 хвілін неўсталяваны злачынец, адціснуўшы ўваходныя дзверы, пракраўся ў яго гараж, размешчаны каля дома па месцы жыхарства, і здзейсніў крадзеж электраінструментаў, 120-ці літраў бензіну, і 20-ці літраў дызпаліва. Шкода 4 млн. рублёў. Супрацоўнікамі ОУР РАУС папярэдне ўстаноўлена, што злачынства здзейснілі непрацуючы 1990 года нараджэння і працоўны 1992 нараджэння, абодва жыхары Віцебскага раёна. 12 сакавіка ОСК ўзбуджаная крымінальная справа па ч. 2 арт. 205 КК.

8 сакавіка ў 09:00 40 хвілін у Першамайскі РАУС горада Віцебска звярнулася мясцовая жыхарка 1992 нараджэння, што ў перыяд з 23 гадзін 7 сакавіка да 09:00 8 сакавіка неўсталяваны злачынец, падабраўшы ключ, пракраўся ў яе аўтамашыну "Фіят Брава", якая знаходзілася каля дома па месцы жыхарства і здзейсніў крадзеж аўтамагнітолы і антырадары. Шкода 400 тыс. рублёў. Папярэдне ўстаноўлена, што злачынства здзейснілі жыхар Віцебскага раёна 1993 года нараджэння, жыхар Шумілінскага раёна 1993 года нараджэння, абодва непрацуючыя і навучэнец каледжа 1995 года нараджэння. 12 сакавіка ОСК ўзбуджаная крымінальная справа па ч. 2 арт. 205 КК.

УУС Віцебскага аблвыканкама

ЖЫЛЛЁВАЕ ПЫТАННЕ

РАБОТНІКІ АТРЫМАЛІ КЛЮЧЫ АД СЛУЖБОВАГА ЖЫЛЛЯ

Мець сваё жыллё - мара кожнага чалавека. Для работнікаў сельскагаспадарчых аддзяленняў ААТ "Віцебская бройлерная птушкафабрыка" ажыццявіла запаветнае жаданне - 12 маладых сем'яў - шчаслівчыкаў атрымалі ключы ад службовых квадратных метраў у Курына.

Будоўля на вуліцы Цэнтральнай тут пачалася вясной 2013г., і літаральна за год на гэтым месцы вырас першы двухпавярховы дом пад нумарам 25. Побач з ім праекціроўшчыкі прадугледзелі для маленькіх жыхароў дзіцячую пляцоўку. Чатыры сям'і атрымалі па трохпакаёвай кватэры, а астатнія восем - па «двушцы». Сярод навасёлаў - прыдзвінцы, прыезджыя з заходніх рэгіёнаў Віцебшчыны і іншых куткоў нашай краіны.

Для прадстаўніц прыгожай паловы чалавецтва дзень, калі яны расчынілі дзверы свайго службовага жылля, стаў падвойнай урачыстасцю, паколькі гэта падзея адбылася напярэдадні вясновага свята - 8 Сакавіка.

Адной з першых павіншавала навасёлаў намеснік генеральнага дырэктара па сельскай гаспадарцы Віцебскай бройлернай птушкафабрыкі Надзея Грыбанава. Звяртаючыся да шчаслівчыкаў, яна адзначыла, што была праведзена вялікая праца для таго, каб працаўнікі прадпрыемства атрымалі доўгачаканыя кватэры і адчувалі сябе тут утульна і камфортна. Уручаючы маладым сем'ям ключы, Надзея Васільеўна пажадала, каб новы дом стаў для іх новай вяхой у жыцці, і каб за кожным акном іскрыліся вочы ад шчасця. Да гэтых слоў далучыліся спецыяліст па ідэалагічнай працы Ігар Лук'янаў і начальнік аддзялення «Курына» Міхаіл Юззфовіч, якія ў дадатак пажадалі навасельцам, каб у іх дамах чуўся звонкі дзіцячы смех і гучала ня менш галасоў, чым «мелодый» у важкай звязцы ключоў.

Авосьтрактарыст-машыніст гэтага аддзялення Ілля Саладухін з жонкай Вікторыяй і дачушкай Каралінай свайго наваселля чакалі амаль год. Маладая пара таксама будзе жыць ў двухпакаёвай кватэры. Пакуль работнікаў сельскагаспадарчых аддзяленняў бройлернай птушкафабрыкі сустрэлі хоць яшчэ неабжыты, але, па іх словах, ужо родныя сцены.

Якасцю праведзеных работ жыхары засталіся задаволеныя, бо планіроўкі кватэраў адпавядаюць апошнім павевам будаўнічай індустрыі. У доме цалкам завершаны аздобныя працы, устаноўлены сучасныя шклопакеты, міжпакаёвыя і ўваходныя дзверы, прыборы ацяплення, газавая пліта, функцыянуе сістэма водазабеспячэння. Новаспечаныя жыхары з энтузіязмам і захапленнем пакідалі першыя сляды на запаветных квадратных метрах. Пераступіўшы парог, яны ўжо ўяўлялі, дзе будзе стаяць мэбля. Так, механізатар і жывёлавод аддзялення "Курына" Валерый і Таццяна Салдатавы ўжо пачалі прадумваць дызайн інтэр'еру, праектаванне ўнутранай прасторы свайго «гняздзечка».

Тым, хто цяпер не атрымаў статус навасельца, не варта адчайвацца. Гэта не апошняя навабудоўля, якая будзе ўзведзена для работнікаў бройлернай птушкафабрыкі. Не так даўно тут пачаліся падрыхтоўчыя працы па будаўніцтве «брата-блізнюка» - яшчэ аднаго 12 -кватэрнага дома.

Вольга Булаўка
Жыццё Прыдзвіння

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ЦЁМНА НА ВУЛІЦАХ У КАСТРЫЧНІЦКІМ

Зусім няма асвятлення на старааршанскай шашы, якая праходзіць праз пасёлак Акцябрскі Віцебскага раёна.

Цемра на дарозе яшчэ больш уражвае, калі праз кіламетр праязджаеш Сакольнікі, якія ў цёмны час сутак добра асвятляюцца ліхтарамі. А яшчэ праз палову кіламетра будзе Віцебск, заліты святлом мноства асвятляльных лямпаў.

Мясцовыя жыхары ўжо і не спадзяюцца, што калі-небудзь на дарогах Кастрычніцкага будзе светла, не прыйдзецца ламаць ногі на абочынах, ухіляясь ад аўтамабіляў, якія праязджаюць міма. Не належным чынам асвятляецца і чыгуначны пераезд, які час ад часу зачыняе рух для машын. У гэты час пешаходам прыходзіцца прабірацца сярод аўтамабіляў, якія спыніліся, і дыхаць выхлапнымі газамі, таму, што пешаходных дарожак устаноўленых памераў так і не зрабілі, і перад закрытым шлагбаўмам утвараецца лакальная «газавая пляцоўка».

Многія жыхары пасёлка Кастрычніцкі радаваліся, калі на пешаходных пераходах ўсталявалі так званыя «паліцыянты-лежабокі». Але і тут не абышлося без невялічкай недапрацоўкі. У вячэрні час і ноччу гэтыя загароды не бачныя, знакі размешчанай перашкоды ўзнікаюць раптам і прымушаюць кіроўцаў з сілай націскаць на тармазы, каб не пашкодзіць машыны. Мностваm ідыёматычных выразаў ўспамінаюцьяныўтакіхвыпадках усталёўшчыкаў гэтых перашкод. Так, напэўна, аварыйных выпадкаў з удзелам пешаходаў на пераходах стала менш, але можа варта было б нармальна асвятліць пешаходныя пераходы ў пасёлку.

Захар Абрамаў

НАШЫ ЗАРОБКІ

ЗАРПЛАТА Ў РАБОТНІКАЎ ПАМЕНШЫЛАСЯ

Налічаная сярэдняя заработная плата работнікаў Віцебскай вобласці ў першым месяцы бягучага года склала 4.748.912 і за месяц зваліліся на 419.549 рублёў. Зніжэнне зарплаты назіраецца і па краіне ў цэлым.

Па дадзеных Нацыянальнага статыстычнага камітэта, намінальная налічаная сярэднямесячная заработная плата работнікаў Рэспублікі Беларусь у студзені 2014 склала 5.322.441 рублёў, і паменшылася ў параўнанні са снежнем 2013 на 9,1%, або на 532,2 тысячы рублёў.

Нагадаем, уякасці «навагодняга падарунка» у снежні мінулага года зарплата ў работнікаў Віцебшчыны вырасла на 459 тысяч, па краіне - на 505.900 рублёў. На жаль, усяго на месяц.

Рэальная заработная плата (заработная плата, разлічаная з улікам росту спажывецкіх цэн на тавары і паслугі) у студзені 2014 у параўнанні з студзенем 2013 павялічылася на 5,8%, аднак у параўнанні з снежнем 2013 паменшылася на 10,5%.

Тройка лідэраў студзеня выглядае наступным чынам:

Мінск - 7.169.494 рублёў;
Мінская вобласць - 5.123.998 рублёў;
Гомельская вобласць - 4.970.285 рублёў.

Сярэдні заробак за студзень у Гродзенскай вобласці быў роўны 4.970.285, у Віцебскай - 4.748.912, у Магілёўскай - 4.722.322, у Брэсцкай - 4.642.779 рублёў.

Намінальная налічаная сярэдняя заработная плата работнікаў Рэспублікі Беларусь па асобных відах эканамічнай дзейнасці ў студзені 2014 (тыс. рублёў).

У студзені 2014 года ў будаўніцтве сярэдняя заработная плата склала 6 538,6 тыс. рублёў, на транспарце і ў сувязі - 6 104,8 тыс., у прамысловасці - 5 903,9 тыс., у сельскай гаспадарцы, паляванні і лясной гаспадарцы - 3 842,5 тыс., у адукацыі - 3 657,7 тыс., у тым ліку настаўнікаў - 4 305,6 тыс., прафесарска - выкладчыцкага складу - 5 985,3 тыс. рублёў.

Заработная плата работнікаў аховы здароўя і прадастаўлення сацыяльных паслуг у студзені 2014 сложилась ў памеры 3 812,4 тыс. рублёў, у тым ліку ў галіне аховы здароўя - 3 902,6 тыс. рублёў.

Сярэдняя заработная плата ўрачоў склала 6 164,7 тыс. рублёў, сярэдняга медыцынскага персаналу - 3 760,6 тыс. рублёў.

Нагадаем, гаворка ідзе пра сярэдніх паказчыках па галіны і аб налічанай зарплаце, то ёсць пра торбах без уліку розных вылік.

Дзмітрый Дзежыц
"Хімік"

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэдэфануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Узгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

МЯСЦОВАЯ КАМПАНІЯ

МІЛІЦЫЯ ПРАВЕРЫЦЬ ЗАКОННАСЦЬ ДЗЕЯННЯЎ ВІЦЕБСКАЙ КАМІСІІ

Са скаргай на дзеянні сябраў Віцебскай гарадской выбарчай камісіі звярнуліся ў Следчы камітэт актывісты Руху «За Свабоду» Хрыстафор Жаляпаў і Аляксей Гаўруцікаў. Зварот быў накіраваны на праверку ў міліцыю.

У скарзе актывісты Руху «За Свабоду» адзначылі, што не былі зарэгістраванымі ў якасці кандыдатаў у дэпутаты Віцебскага гарадскога савету. Яны адзначылі, што выбарчая камісія знайшла ў іх подпісы, якія былі прызнаныя несапраўднымі (116 у Жаляпава, 103 – у Гаўруцікава).

Абодва лічаць, што ім адмовілі па палітычных прычынах, бо яны з'яўляюцца сябрамі Руху «За Свабоду» і Партыі БНФ, у складзе іх ініцыятыўных груп знаходзіцца старшыня Руху «За Свабоду» Аляксандр Мілін-кевіч.

Палітыкі прыво-дзяць прычыны, па якім лічаць адмову аб адсутнасці рэгістрацыі не-законнай. У прыватнасці тое, што большасць выбаршчыкаў, якія падпісалі заявы пра тое, што не ставілі подпісы, на паўторнай праверцы заявілі, што зрабілі гэта таму, што іх увялі ў зман.

Жаляпаў і Гаўруцікаў просяць праверыць факты парушэння заканадаўства сябрамі Віцебскай гарадской выбарчай камісіі, за парушэнні заканадаўства і падлог дакумантаў прыцягнуць да крымінальнай адказнасці старшыню Віцебскай гарадской выбарчай камісіі па выбарах дэпутатаў гарадскога Савета дэпутатаў Валянціну Казакоўскую.

10 сакавіка Следчы камітэт Беларусі адказаў, што скарга зарэгістраваная і перанакіраваная для разгляду ў упраўленне ўнутраных справаў Віцебскага аблвыканкама.

Газета "Новы час"

УКРАІНСКА-РАСІЙСКІ КАНФЛІКТ

«… НЕОБХОДИМОСТЬ В БЕЛОРУССКОЙ ВИТРИНЕ ДЛЯ ПУТИНА ОТПАДЕТ»

Экономисты рассказали «Салідарнасці» в экспресс-комментарии о том, как повлияет украинско-российский конфликт на экономику Беларуси.

Руководитель аналитического центра «Стратегия» Леонид Заико убежден, что события в Крыму принесут пользу белорусской экономике. Об этом он рассказал «Салідарнасці» в экспресс-комментарии.

— В ответ на действия России в Украине Запад начал сворачивать инвестиционную активность в российской экономике. Была предпринята неудачная попытка обрушить фондовый рынок России. В результате чего часть спекулятивного капитала была выведена из страны. Теперь нужно ожидать, что Россия перестанет поощрять импорт товаров из западных стран. Для белорусских производителей в связи с этим открываются неплохие перспективы занять эти ниши. Тем более, что Беларусь является участником Таможенного союза.

Экономист напомнил, что основным стратегическим товаром белорусского экспорта в Украину являются нефтепродукты, произведенные из российской нефти. В сумме, около 70% от общего объема поступлений от экспорта. Леонид Заико считает, что ожидать сокращений здесь не стоит.

Из Украины в Беларусь завозится на сотни миллионов долларов корм для скота. В основном это жмых — продукт переработки подсолнечника на растительное масло.

— Жмых будет при всех правительствах и революциях, — говорит экономист. И добавляет, что не стоит беспокоится и за украинский металлопрокат, чью продукцию также закупает Беларусь.

Ранее в комментарии «Салідарнасці» доктор экономических наук, профессор Борис Желиба высказал мнение, что Беларусь

(працяг на стар. 4)

МЫТНАЯ ТРОЙКА

ПУТИН НЕ ДОЖДАЛСЯ ПОДДЕРЖКИ ПО УКРАИНЕ

Владимир Путин не получил от партнеров по таможенной тройке поддержки своей политики на украинском направлении. Это стало ясно после экстренного саммита 5 марта в Ново-Огареве.

Формально лидеры России, Беларуси и Казахстана обсуждали договор о Евразийском экономическом союзе (ЕАЭС), но, конечно, в воздухе висел украинский вопрос.

Кремль в изоляции

Это заседание Высшего Евразийского экономического совета на уровне глав государств прошло на шесть дней раньше планового срока, причем накануне Нурсултан Назарбаев не скрывал, что это его инициатива, поскольку «обстановка на Украине непосредственно затрагивает взаимоотношения стран в рамках СНГ и косвенно касается государств Таможенного союза».

Если же без дипломатии, то, как убеждены многие наблюдатели, поведение Москвы в Крыму, закамуфлированное под защиту русскоязычных, абсолютно не понравилось лидеру Казахстана, где целые области — преимущественно русскоязычные.

У Беларуси, отмечают аналитики, также нет ни одного резона портить отношения с Украиной в угоду великодержавным амбициям Кремля.

«Главным итогом этой встречи стало то, что на ней не прозвучало», — заявил в комментарии для Naviny.by политический аналитик Юрий Дракохруст. Он уверен: в ситуации конфликта с Украиной, когда Кремль оказался практически в изоляции, ему критически важно было получить поддержку союзников. Но этого не получилось.

Если бы казахстанский и белорусский руководители сказали в ободряющем духе хоть пару слов, то их позиция была бы броско отражена в российских сообщениях по итогам саммита. Однако, судя по всему, Москва не получила даже косвенной поддержки, говорит аналитик. «И это — серьезное поражение Путина», — заключает собеседник Naviny.by.

«Обвяжем ЕЭП ленточкой с бантиком»

Дискуссию же вокруг ЕАЭС Юрий Дракохруст называет «обычными терками, которые были и на прежних саммитах». Причем если раньше стороны реагировали на доводы друг друга, то нынешнее общение, по крайней мере в официальной интерпретации, больше напоминает, по выражению аналитика, «диалог глухих».

Действительно, Путин вроде как попытался сделать запевку на украинскую тему («Экстраординарная ситуация, сложившаяся на Украине, вызывает серьезное беспокойство… Возможны негативные последствия и для рынка Таможенного союза»), но партнеры или не подхватили пас, или наговорили такого, что нельзя было давать в отчете на публику.

С другой стороны, как ни взывал Александр Лукашенко к необходимости убрать все изъятия, касающиеся товаров (читай: русские, ну снимите же, наконец, свои пошлины на экспорт нефтепродуктов!), российский коллега, судя по отчетам, отделался холодной фразой: мол, следует зафиксировать конкретные обязательства по устранению изъятий и ограничений, сохраняющихся в Таможенном союзе и ЕЭП (читай: а пожертвуйте-ка хоть чем-то и вы!).

И это выглядит даже регрессом, потому что на предыдущих саммитах Путин более четко артикулировал, что готов пойти на жертвы, в частности, отменить экспортные нефтепошлины, что особенно важно для пополнения белорусского бюджета (цена вопроса — от трех до четырех миллиардов долларов в год).

В то же время российский президент настаивает, что ЕАЭС необходимо наделить широким набором полномочий в сфере экономического регулирования. Но казахстанский и особенно белорусский руководители в этом вопросе более чем осторожны. Авторитарные политики хотят быть и полновластными хозяевами своих экономик, делегирование же ряда функций на наднациональный уровень может их в этом плане серьезно стеснить.

Показательно и то, что Лукашенко попенял: мол, появились подходы, когда отмену изъятий по товарам начали увязывать с отменой изъятий по услугам, капиталу и рабочей силе. «Свобода движения товаров должна стать примером для решения задачи по реализации остальных трех свобод», — изящно выразился белорусский президент.

Расшифровать птичий язык можно так: белорусская сторона спешит застолбить в соглашении о ЕАЭС выгодные для себя позиции и, напротив, хочет отодвинуть фиксацию не очень выгодных. Потому что свобода движения товаров — это доступ на российский рынок и энергоресурсы по выгодным ценам. А вот свобода капиталов чревата тем, что российские толстосумы скупят не очень большую и не очень богатую Беларусь в два счета.

В целом же работу над функциональной частью договора о ЕАЭС (то есть той частью, где не декларации, а конкретика) Лукашенко де-факто оценил как топтание на месте. Мол, «несмотря на активизацию работы, готовность проекта оценивается все теми же 70-80%, о которых речь шла на предыдущей встрече. Сближения по наиболее чувствительным позициям для каждой из сторон практически не произошло».

При этом белорусский руководитель — за то, чтобы подписать интеграционную бумагу в срок. Он предложил принимать пункты проекта договора консенсусом: «Если же кто-то против — включать в проект договора нормы соглашений ЕЭП в их неизменном состоянии, которые есть на сегодняшний день, чтобы не допустить хода назад».

По мнению Юрия Дракохруста, месседж здесь таков: «Если уж Владимиру Владимировичу так горит, то обернем теперешний ЕЭП красивой материей, обвяжем ленточкой с бантиком — и вручим подарочек к 1 января 2015 года».

Кончатся московские пряники — конец интеграции

Евразийский экономический союз могут запустить в духе советской традиции сдавать объекты с недоделками, отметил в комментарии для Naviny.by минский обозреватель-международник Андрей Федоров.

Намеченные сроки могут быть соблюдены, но если не удастся развязать спорные вопросы, уйти от тех же изъятий, то ЕАЭС «постигнет судьба предыдущих постсоветских интеграционных образований — он не будет работать как надо», считает эксперт.

Федоров обращает внимание на неуступчивость Путина в экономическом плане. Казалось бы, сейчас, напротив, самое время умаслить партнеров. Что мешает?

«Не исключаю, что экономические проблемы», — говорит аналитик. Он напоминает, что вторжение в Крым еще ниже опустило рубль, вызвало обвал на фондовом рынке, отток капитала, «а теперь еще, возможно, придется брать на себя дотационный Крым, курортный сезон в котором, скорее всего, уже сорван».

Аналитики и раньше говорили, что на проекте Евразийского союза Москва может надорваться. Ведь он притягателен ровно в той степени, в какой Россия готова проплачивать партнерам участие в интеграции. Ресурсы Кремля и так истощались, призрак же новой крымской войны и вовсе грозит послать российскую экономику в нокдаун.

А когда у России кончатся пряники, всю ее постсоветскую интеграцию, и так анемичную, ожидает полный ступор.

Александр Класковский

БЕЛАРУСЬ - РАСІЯ

КРЫМ НАПУГАЛ ЛУКАШЕНКО

Шесть российских истребителей Су-27 были в четверг перебазированы в Бобруйск после того, как днем ранее принять у себя военные самолеты союзника предложил глава Беларуси.

Несмотря на этот шаг, белорусская элита чувствует себя все более неуютно на фоне событий, разворачивающихся на Украине.

Передислокация российских истребителей была осуществлена в рамках проверки боевой готовности вооруженных сил Беларуси.

«Будет проверена готовность к выполнению задач Единой региональной системы ПВО в целом с привлечением части ее российского компонента, что предусмотрено соглашениями в рамках Союзного государства», — отмечается в сообщении на сайте белорусского минобороны.

Днем ранее Лукашенко просил у Москвы на девять самолетов больше. «Беларусь предложит России разместить у себя дополнительно до 15 самолетов в связи с активностью НАТО», — говорил он.

Несмотря на эти воззвания белорусского лидера, в конфликте между Россией и Украиной Минск занял подчеркнуто нейтральную, а на деле — выжидательную позицию. Но если при этом большинству населения страны конфликт безразличен, то белорусские элиты однозначно настроены против России.

В своем отношении к украинско-российскому конфликту, к событиям в Крыму белорусское общество явным образом разделилось на несколько категорий, которые условно можно назвать «обыватели», «бизнес-элита», «интеллектуальная элита» и «верхушка власти».

«Обыватели» — это рабочие, бюджетники (учителя, врачи и т.п.), госчиновники невысокого ранга, продавцы в магазинах и прочие категории людей со средними доходами и уровнем образования. Белорусские обыватели, хотя и смотрят в основном российские телеканалы, тем не менее в большинстве своем не берутся судить, кто прав, а кто виноват в происходящем — и кому на самом деле должен принадлежать Крым. Обыватели руководствуются старой белорусской философией «лишь бы не было войны», имея в виду боевые действия собственно на белорусской территории. Ее за последние 300 лет не обошла стороной ни одна европейская война, так что страх перед вооруженным конфликтом у белорусов уже в крови.

«Бизнес-элита» в стране — отнюдь не олигархи российского или украинского образца.

Это прежде всего совсем не публичные личности, близкие к президентской семье и лично к Лукашенко. Эти люди зарабатывают, либо используя статус Беларуси как транзитной страны между Россией и ЕС, либо эксплуатируя формально принадлежащие государству промышленные ресурсы — нефтеперерабатывающие заводы, предприятия машиностроения, химические заводы.

Для белорусской бизнес-элиты независимость страны не является самостоятельной ценностью, но усиление влияния России в регионе ее реально пугает. До сих пор Лукашенко, несмотря на всю свою интеграционную риторику, избегал отдавать в руки россиян «лакомые куски» белорусской промышленности — такие активы, как МАЗ, Тракторный завод, «Гомсельмаш», Минский завод колесных тягачей, «Гродно-Азот», «Беларуськалий» и ряд других.

Однако если Россия «по украинскому образцу» усилит давление на Беларуси, то с этими активами Минску придется распрощаться, и белорусские бизнесмены не смогут в своей стране конкурировать с российскими олигархами.

Так что бизнес-элита Беларуси искренне желает Москве всяческих неудач в конфликте с Киевом.

«Интеллектуальная элита» Беларуси — писатели, артисты, ученые, журналисты (в том числе госСМИ), преподаватели вузов и т.д. — наоборот, в большинстве своем национально ориентированы и считают независимость высшей ценностью страны. В действиях России представители интеллектуальной элиты видят проявление «имперского синдрома» и реально боятся того, что после Украины вектор российской экспансии будет направлен на Белоруссию. Спасение же от нее, по их мнению, есть лишь одно: скорейшая интеграция в Европу.

Эти же люди с 1994–1996 годов составляют основу оппозиции Александру Лукашенко — как явной, так и скрытой. Многие продолжают считать Лукашенко «ставленником Москвы». Однако теперь белорусские власти быстро сориентировались — и начали играть на антироссийских настроениях интеллектуальной элиты страны.

Так, национальное телевидение в рамках документального сериала «Обратный отсчет» начало показ фильмов («1863-й. Под ударом империи»), восхваляющих героев антироссийского восстания 1863–1864 годов — так называемого восстания Кастуся Калиновского.

Повод — 150-летний юбилей восстания, которое для белорусов стало одним из ключевых событий истории.

Тогда впервые против российских властей на белорусской территории выступили не только мелкие дворяне (шляхта) и интеллигенция, но и простые крестьяне, незадолго до этого освобожденные от крепостного права.

Особенно неприятным для российских историографов стало то, что в восстании одинаково активное участие принимали как католики, так и православные — хотя последних до этого считали едва ли не оплотом царского режима на белорусской земле. Одновременно антироссийское восстание вспыхнуло в Польше — неслучайно девизом повстанцев стала фраза «За нашу и вашу свободу!». В итоге казненный русскими лидер восстания Кастусь Калиновский стал национальным героем Белоруссии, символом борьбы против российской оккупации.

«Сам тот факт, что белорусская государственная пропаганда стала воспевать повстанцев 1863 года, что она «перехватывает» у оппозиции фигуру Кастуся Калиновского как борца с русскими, говорит о многом, — считает белорусский политолог Виктор Демидов. — Лукашенко уже 20 лет у власти именно благодаря невероятному политическому чутью. Сейчас он чувствует, как стремительно растут в обществе антироссийские настроения. Чувствует — и использует их в своих целях. Смотрите: даже ведущие новостей одеты в цвета украинского флага — на белорусском госТВ таких случайностей не бывает».

Ну и, наконец, верхушка белорусской власти тоже изрядно напугана агрессивным поведением Москвы в регионе.

Главная причина страха — то, что пошел прахом подписанный в 1994 году Будапештский меморандум, согласно которому в обмен на отказ от ядерного оружия Россия, США и Великобритания гарантировали Украине и Беларуси территориальную целостность и политическую независимость. Также минское руководство понимает, что страна — своего рода европейский «балкон» для России, возможность разместить войска непосредственно на огромном отрезке границы с Евросоюзом.

«Лукашенко заявил, что «пугать нас не надо». В смысле, больше не надо. В самом деле, руководство страны и так напугано до чертиков. Конечно же, Минск примерил на себя украинский кризис московского покроя, — говорит руководитель аналитического проекта Belarus Security Blog Андрей Поротников. — Можно сколько угодно утверждать, что у нас все хорошо, мы сильны и стабильны, но реальность отвратительна: если кто-то из внешних игроков решит расшатать ситуацию в Беларуси — сделать это будет несложно, хотя и потребуется несколько лет и значительные суммы. В Минске это понимают».

Эксперт напоминает, что Беларусь — слабая и малозначительная в масштабах мировой политики страна.

Выживание таких стран зависит от соблюдения крупными государствами международного права и системы региональных сдержек и противовесов. «В нашем регионе три крупных игрока: США (через Польшу), ЕС и Россия, — считает Поротников. — Гипотетический потенциал регионального лидера есть и у Украины.

Поэтому Беларусь жизненно заинтересована в сохранении единой Украины как одного из важнейших торговых партнеров, заинтересована в превращении Украины в сильную страну для поддержания равновесия в регионе. А в сильной России Минск не заинтересован. В стабильной — да».

Денис Лавникевич
Газета.Ру

УКРАІНСКА-РАСІЙСКІ КАНФЛІКТ

(пачатак на стар. 3)

уже испытывает негативный эффект от событий в Украине и вторжения в Крым России:

— В России наблюдается стагнация в экономике, очень важный для нас российский рынок будет сужаться. Украина также очень важный экономический партнер, но теперь там острый политический кризис.

Экономист Сергей Чалый считает, что пока крымский фактор никак не влияет на белорусскую экономику. Собеседник видит опасность для нее в другом. По мнению Сергея Чалого, Беларуси нужно бояться не присоединения Крыма к России, а полной потери Украины для Москвы.

— Другое дело будет, когда Путин поймет, что Украина потеряна навсегда. Ведь все его интеграционные проекты строились под Украину, без ее участия не имеют смысла. Мы в этом проекте исполняем роль витрины: смотрите как хорошо тем, кто дружит с Россией — дешевые энергоресурсы, кредиты. И если Украина, как основная цель Путина, будет потеряна, необходимость в такой витрине, скорее всего, отпадет.

Семен Печенко
gazetaby.com/cont/art.php

ПОГЛЯД З РАСІІ

ПУТИНУ БЕДНОМУ МОЗГ БОЛЬНОЙ СВЕЛО

Российский политолог считает, что Владимир Путин подписал себе смертный приговор. Об этом Станислав Белковский пишет в своем блоге на сайте «Сноб».

Приводим текст его поста полностью:

«Мы очень долго сидели и думали, когда же падет режим Владимира Путина и как это может случиться. Сегодня Владимир Владимирович дал нам исчерпывающий ответ на этот вопрос.

Я только что прибыл с совещания института судебной психиатрии им. Сербского, где мы с коллегами провели оценку происходящих событий. Мы поставили Владимиру Путину диагноз — гипертоксическая шизофрения. По психотипу он параноик, человек оборонительного сознания. Но под влиянием внешних сложных событий параноик может стать шизофреником. Путин действительно решил, что он великий человек и может вершить судьбу истории. Он не глупый, в человеческом плане я его уважаю, и больше меня его, наверное, не уважает никто. Но внешний импульс оказал на психику этого человека неизгладимое впечатление. Как говорилось в песне группы «Ноль», «человеку бедному мозг больной свело».

Этим переломным событием была сочинская Олимпиада. Путин настолько верил и ждал, что стадион «Фишт» обрушится во время церемонии открытия или закрытия —или что Россия проиграет Олимпиаду, что когда этого не случилось, он решил, что способен на все. В психиатрической литературе этот феномен описан как кесарево безумие: когда человека ничто не ограничивает, он перестает отдавать себе отчет в том, что он делает. Это синдром, очень близкий гипертоксической шизофрении. Жена Путина еще как-то удерживала его безумие, но он с ней развелся.

И вот мы имеем идею ввести войска в Украину. Утопить российский Черноморский флот можно двумя-тремя ракетами Пятого флота США, который находится в Бахрейне. Для этого даже не надо вводить Пятый флот в Черноморский бассейн, надо просто нажать кнопочку и запустить ракету. Мне очень интересно узнать, где завтра будут Владимир Жириновский и Геннадий Зюганов — главные бляди российской политики. Поскольку блядство — занятие профессиональное, а не любительское, как только они поймут, что Путину конец, они «заболеют». Посмотрим, где они будут завтра, — это очень важный индикатор.

У меня есть предположение, что вот-вот все кончится. Проблема в одном: что придет на смену всему? Это гораздо более важный и трагический вопрос, чем падение Владимира Путина, который наконец подписал свой смертный приговор. Которого, кстати, у него никто не просил».

Напомним, российские военные на протяжении последних дней захватили ряд объектов в Крыму. Кроме того, вооруженные боевики взяли штурмом административные здания в Донецке, Мариуполе и Харькове.

1 марта Совет Федерации России постановил дать согласие президенту РФ Владимиру Путину на использование Вооруженных сил на территории Украины.

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 16.03.2014 у 21.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.